

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **V. P.**, proti žalovanému: **Etická komise ČR pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu**, se sídlem Nábřeží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2012, čj. 8949/2012-EKO, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2015, čj. 9 A 158/2012 – 81,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 30. 4. 2012, čj. 262000516/11/2012-1027, Ministerstvo obrany (dále „ministerstvo“) zamítlo žalobcovu žádost o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu podle zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu ve znění pozdějších předpisů.

[2] Rozhodnutím ze dne 3. 7. 2012, čj. 8949/2012-EKO, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí ministerstva a toto rozhodnutí potvrdil.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu k Městskému soudu v Praze. Městský soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 21. 10. 2015, čj. 9 A 158/2012 – 81.

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost.

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda byla kasační stížnost podána včas. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti totiž nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.) a soud musí takový opožděný návrh odmítnout (§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost je opožděná.

[7] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem určujícím počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti je den doručení rozhodnutí (srov. § 106 odst. 2 s. ř. s.).

[8] Podle § 37 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. lze podání, kterým se disponuje řízením nebo jeho předmětem (tj. i kasační stížnost) podat písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona, kterým je zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.

[9] Nejvyšší správní soud zjistil ze spisu městského soudu, že rozsudek byl stěžovateli doručen ve středu 18. 11. 2015. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy uplynula ve středu 2. 12. 2015. Tentýž den stěžovatel doručil Nejvyššímu správnímu soudu e-mail bez zaručeného elektronického podpisu, ve kterém soudu sdělil, že proti shora uvedenému rozsudku městského soudu podává kasační stížnost, kterou dodatečně odůvodní.

[10] Pokud byla kasační stížnost podána prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu, bylo třeba ji v souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. do 3 dnů potvrdit písemným podáním shodného obsahu nebo musel být předložen její originál, jinak se ke kasační stížnosti nepřihlíží; podle § 40 odst. 3 s. ř. s. platí, že případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

[11] Poslední den třídenní lhůty podle § 37 odst. 2 s. ř. s. připadl na sobotu 5. 12. 2015; v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. byl posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, tj. pondělí 7. 12. 2015. Tato lhůta uplynula marně, neboť stěžovatel do jejího konce nepotvrdil kasační stížnost ze dne 2. 12. 2015 postupem podle § 37 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nemohl přihlídnout k podání ze dne 2. 12. 2015, které bylo podáno e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu. V důsledku toho marně uplynula i lhůta k podání kasační stížnosti.

[12] Dne 21. 12. 2015 stěžovatel podal k poštovní přepravě písemné podání označené jako doplnění kasační stížnosti ze dne 2. 12. 2015. Toto podání bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 22. 12. 2015. Nejvyšší správní soud jej musel posoudit jako samostatnou kasační stížnost (nikoli jako doplnění dříve podané kasační stížnosti), neboť ke kasační stížnosti ze dne 2. 12. 2015 nemohl přihlížet.

[13] Protože kasační stížnost ze dne 21. 12. 2015 byla podána k poštovní přepravě až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud ji odmítl pro opožděnost podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[14] O nákladech řízení rozhodl soud podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. února 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu